

Anstalten, principrigtigt er det dog at sætte Bestemmelser ind om, at der skal forlanges Sikkerhed. Der er en vis Art af Laan, som har været brugt i Anstalten, og som kun tilfældige Omstændigheder, kan jeg sige, have forhindrede, at Anstalten har lidt Tab ved, og det er Udlaan imod Pant i Anstaltens egne Papirer, thi disse Anstaltens egne Papirer kunne efter Anstaltens egne Statuter blive værdiløse. Naar der ikke er forekommet Tab — og jeg vil antage, at det er rigtigt, hvad jeg har hørt om den Sag — saa er det kun et Tilfælde. At i det Hele taget denne Laanmaade kan finde Sted, tør jeg forøvrigt ikke tale aldeles afgjørende imod. Naar et Forslag som f. Ex. det under Nr. 10 b kunde blive vedtaget, er der jo heller ikke Noget iveien for, at Politien kunde modtages som Pant, men jeg troer, at det er principrigtigt, at der skal forlanges Sikkerhed. Jeg erkjender fuldstændig, hvad den høitagtede fungerende Finantsminister siger, at en Commune ikke kan stille saadan Sikkerhed, som forlanges for Amyndiges Midler, men jeg har ogsaa sagt netop med Hensyn dertil: En Sikkerhed, som skjønnes at svare dertil, og vel er der ikke særegne Forbestemmelser, hvorefter man paa en nem og hurtig Maade kan sikke sig sine Rettigheder opfyldte ligeoverfor en Commune, men jeg troer dog, efter hvad jeg har erfaret, at de Betingelser, som Livrenteanstaltens Bestyrelse stiller i den Henseende, og de Forholdsregler, den i den Henseende tager, vidne om, at den Sikkerhed, der forlanges af Communer, maa siges at staae i et tilsvarende Forhold til den, der forlanges ved Udlaan af Amyndiges Midler. Der er indvendt af den høitærede fungerende Finantsminister imod Forslaget under Nr. 20, at det kunde blive vanskeligt nok, da Rigsdagen sandsynligvis ikke vilde blive samlet før efter den 1ste Januar. Det troer jeg ikke forholder sig rigtigt, thi Rigsdagen kan ialtfald ikke uden dens eget Samtykke ajourneres længere end 2 Maaned, og skal den give sit Samtykke, maa den være sammen noget, og da vil Planen kunne forelægges den. Nu kan der indvendes derimod, at det er sandsynligt, at disse Beregninger ikke kunne være færdige til først i October Maaned, for-

udsat at Rigsdagen skal give sit Samtykke til en længere Ajournering; der indtræder i saa Fald ganske vist en væsentlig Ulempe, og under den Forudsætning skal jeg indrømme, at der er noget Begrundet i den høitærede Finantsministers Indvending. Derimod kan jeg endnu ikke forstaae, hvad det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har at indvende imod Forslagets andet Punktum. Forslagets § 14, saaledes som det er kommet til os, siger, at Anstaltens Tariffer skulle være grundede dels paa en bestemt Rentefod, dels paa den Levesandsynlighed, der fremgaaer af Erfaringer, der ere indsamlede osv. Til hvilket Tidspunkt skulle disse Erfaringer være indsamlede? Til det nuværende Tidspunkt antager jeg; men da det øvrige Arbejde jo er Regnearbejde, af hvilken Grund kunne saa Tarifferne ikke være udarbejdede til den 1ste Januar? Og naar der staaer i Paragraphens andet Stykke: „til de paa dette Grundlag beregnede Indskud“, er det da ikke nødvendigt, at de paa dette Grundlag beregnede Indskud blive fastsatte i bestemte TABELLER, i bestemte uforanderlige Tal for de forskellige Tilfælde, inden Anstalten træder i Virksomhed, eller skulle disse Indskud kunne forandres, nedfattes eller forhøies efter Bestyrelsens Skjøn i Løbet af de første 5 Aar, indtil vi faae en foreløbig Dpgjørelse? Nei, det antager jeg aldeles ikke kan være Tilfældet; enhver Bestemmelse, der er nødvendig for at vise den søgende Interessent, hvad hans Forpligtelse ligeoverfor Anstalten er, maa være udarbejdet og gennem Tariffen angiven, inden Anstalten træder i Virksomhed. Det kan jeg ikke forstaae rettere, og hvis det er Tilfældet, maae de paa Levesandsynligheden grundede Beregninger være affattede inden den 1ste Januar. Det samme Udtryk vil jo ogsaa efter min Formening svare til Udtrykket i § 21. Jeg skal imidlertid, idet jeg har udtalt mig om disse Forhold, af Hensyn til, at jeg ikke rigtig kan antage, at det høie Thing følger disse Forhandlinger med den samme Interesse, som det vilde gøre under andre Forhold, det vil sige under de Forhold, at en definitiv Finantsminister var tilstede, og da desuden, saavidt jeg kan skjønne, en Deel af Thingets Medlemmer